

Ember olly mélyen alattabb dühében vérengző állatnál; em-
ber annyira köz, testi-születésében barommal; olly valami rém,
midőn kigondoltan kínoz! Ember, azon pillanatokban
dicsőbbi való, midőn becsület érzete lagadoz keblében;
mikor elnyomott igazságom felsokajt; midőn pártainak
vi erőlteti szabadságáért, ki midor te barátjag, te go-
velem, égi szegáltak által könyben jelenz meg a' see-
mebben.

Buda, December 2diki 1837.

Dobronci György